

چالشها و رویدادهای جنبش کارگران و مزدبگیران (تیر ماه)

زینت میرهاشمی

بر اساس گزارش ایلنا، ۶۰۰ کارگر شرکت «رئیس علی دیواری» و «سکوسازان» در بوشهر دست به اعتصاب زدند.

علت اعتصاب این کارگران عدم پرداخت حقوقشان بود.

روز چهارشنبه ۲۲ تیر کارگران شرکت «نخ رنگ» واقع در همدان در مقابل اداره کل کار و سازمان صنایع دست به تجمع اعتراضی زدند. اعتراض این کارگران عدم پرداخت حقوقشان به مدت ۳ ماه بود.

تعدادی از کارگران کارخانه «پروفیل پارس» به دنبال اعتراض به سیاستهای مدیریت این کارخانه از کار اخراج شدند. ایلنا روز سه شنبه ۲۱ تیر، تعداد این کارگران اخراجی را ۱۰ نفر اعلام کرده است.

کارگران شرکت سازمابه واقع در پاکدشت، طی روزهای متوالی در برابر فرمانداری پاکدشت و مجلس دست به تجمع اعتراضی زدند. خیرگزاری کار روز یکشنبه ۱۹ تیر تعداد این کارگران را ۲۴۰ نفر اعلام کرد. ۸۰۰ کارگر این کارخانه طی دو ماه از کار اخراج شده اند.

کارگران کارخانه «ریسندگی و بافندگی» واقع در کاشان روز سه شنبه ۱۴ تیر در اعتراض به عدم پرداخت ۱۳ ماه حقوق دست از کار کشیدند.

کارگران شرکت رنگ سازی «رنگین» روز شنبه ۱۲ تیر به مدت یک روز تحصن نمودند. بر اساس گزارش ایلنا این کارگران که تعداد آنها به ۷۰ نفر می رسد در اثر سیاست تعدیل سازی نیرو از کارخانه اخراج شده اند.

کارگران اخراج شده شرکت «رنگین» در غرب تهران، روز شنبه ۱۱ تیر در محل کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند. مدیریت کارخانه از نیروهای انتظامی برای بر هم زدن این تجمع اعتراضی استفاده کرد.

کارگران شرکت کاشی سمند واقع در شهرک صنعتی سمنان روز دوشنبه ۶ تیر دست به تحصن اعتراضی زدند. این کارگران به عدم دریافت حقوق و مزایای کاری خود اعتراض داشتند. ایسنا ۶ تیر تعداد کارگران متحصن را ۱۵۰ نفر اعلام کرده که به مدت ۴ ماه است حقوقشان را دریافت نکرده اند.

کارگران کارخانه «نئوپات کرون» در شوشتر، نسبت به شرایط کاری خود روز جمعه ۲ تیر در محل کارخانه اعتراض نمودند.

موجود عبور می کند و اینجاست که شعار «زنده باد همبستگی کارگران» که از طرف کارگران ایران خود رو دیزل اعلام شده بر محور شعارهای جنبش کارگری خودنمایی می کند.

در ماهی که گذشت اعتراضهای کارگری بر سر اخراج، عدم پرداخت حقوق در ابعاد گسترده ای جریان داشت. اعتراضهای کارگری در رابطه با تعیین حداقل دستمزد باعث شد که اعضای کانون شوراهای اسلامی از خشم کارگران جلسه خود را روز سوم مرداد برگزار نکنند. در زیر به برجسته ترین آنها اشاره می شود. کارگران ریسندگی و بافندگی کاشان، به مدت یک ماه است در اعتصاب هستند. این کارگران واحد بزرگ نساجی به مدت ۵ تا ۱۳ حقوقشان را دریافت نکرده اند.

کارگران شرکت «شیشه میرال» روز دوشنبه ۲۷ تیر ماه در اعتراض به عدم دریافت حقوقشان به مدت بیش از ۹ ماه در کف خیابان جاده ساوه، نشستند. بنا به گزارش خیرگزاری کار دوشنبه ۲۷ تیر ماه، در این اعتراض ۱۷۰ کارگر شرکت داشتند.

بر اساس همین گزارش، «بسیاری از کارگران میرال از ترس صاحب خانه، شبها به منزل نمی روند و در پارکها و داخل کارخانه می خوابند.» تعدادی از کارگران این کارخانه در برابر فشار معیشتی اقدام به خودکشی نموده اند. یکی از کارگران به نام مجید اکبرزاده که رگهای دست و گردنش را در مقابل در ورودی کارخانه زده بود در گفتگویی با خیرگزاری کار روز دوشنبه ۲۷ تیر ماه گفت: «۵ ماه است اجاره خانه ام را نداده ام و به دلیل عدم پرداخت هزینه برق مصرفی، در حال حاضر برق خانه ام قطع شده و زن و فرزندم در تاریکی به سر می برند و چون کارد به استخوانم رسیده بود، اقدام به خودکشی کردم.»

یکی از دیگر از کارگران به نام غلامرضا دوستی که دست به خودسوزی زده بود گفت: «توان پرداخت هزینه های خانواده ام را ندارم و برای این که به خانواده ام ثابت کنم که کوتاهی از جانب مدیران است، خودسوزی کرده ام و اکنون که کار به این جا رسیده و در مقابل خانواده ام شرمند شده ام، امکان بروز هر اقدام دیگری را غیرممکن نمی دانم.»

زنانی که در قالبیافی کارگاه «باقشن» به عنوان کارگر مزدی ۴۷ نا ۶۰ هزار تومان مزد می گیرند. این مزد در برابر ۱۱ ساعت کار روزانه است.

این آمار، برای یک خانواده چهار نفره ایرانی در نظر گرفته شده است.

مرتضی عزتی عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس در تهران در گفتگویی با ایسنا ۲۱ تیر می گوید: «حدود ۵۰ درصد جامعه زیر خط فقر نسبی قرار دارند.»

بر اساس همین آمار حکومتی، در عین حال بیش از ۱۰ میلیون نفر از جمعیت ایران درآمد ۱۵ هزار تومانی تا ۱۵۰ هزار تومانی در ماه دارند. جمعی از کارگران ایران خود رو دیزل طی اطلاعیه از تمام کارگران سراسر جهان خواستار پشتیبانی برای رسیدن به خواستههایشان شدند. این اطلاعیه با شعار «زنده باد همبستگی کارگران، پیروز باد مبارزات بر حق کارگران» پایان می یابد.

کارگران ایران خود رو دیزل در واکنش به اخراج همکاران خود به دست به اعتراض زدند. این کارگران در اطلاعیه جمعی که روز ۱۱ تیر پخش شد، اعلام کردند که تا بازگشت کارگران اخراجی و لغو قراردادهای پیمانی به اعتراض خود ادامه خواهند داد. به همین منظور اعلام کرده اند که به عنوان اعتراض دست از کار خواهند کشید.

در بیانیه کارگران ایران خود رو دیزل آمده است که: «تضمین امنیت شغلی، بازگشت کارگران اخراجی و انحلال شرکتها پیمانکاری و لغو قراردادهای موقت، استخدام رسمی کارگران قراردادی، تشکیل مجمع عمومی خواست اصلی ما کارگران اعتصابی است.»

کارگران ایران خودرو در بخشی از اطلاعیه خود به درستی یادآور شده اند که: «امروز تنها راه نجات ما کارگران اعتصاب است. زمانی که کوچکترین جواب ما کارگران سرکوب است و اخراج می باشد زمانی که ایجاد تشکل کارگری ممنوع می باشد. وظیفه ما کارگران است که با هم متحد شویم.»

هیولای فقر همانند مواد مخدر و دیگر آسیبهای اجتماعی در این حکومت رشدی بی سابقه داشته و چشم انداز بهبودی وجود نخواهد داشت. هر گونه بهبود شرایط و مبارزه با فقر و بدبختی از اتحاد و همبستگی و اعتراض به شرایط

روز شنبه ۲۵ تیر ماه، دهها هزار کارگر در بخشهای تولیدی کوچک و بزرگ دست به اعتصاب زدند. کارگران در شکل گسترده ای به سیاستهای وزارت کار و حداقل دستمزدی که برای سال جاری تعیین شده اعتراض کردند.

حداقل دستمزد کارگران در پایان سال ۸۳ در جلسه شورای عالی کار به ۱۲۲ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین شد. سیاست شورای عالی کار که منافع کارفرمایان و دولت را نمایندگی می کند، جنبش کارگری را وارد اعتراضهای گسترده تری نموده است. واحدهای تولیدی و صنعتی بیش از هر زمان دچار بحران هستند و آسیبها و ناهنجاریهای ناشی از این بحران به طور مستقیم بر دوش کارگران و مزدبگیران سنگینی می کند.

در اجلاس ۲۰ سپتامبر و ۲۱ اکتبر سازمان بین المللی کار، ایران به عنوان کشوری که وضعیت اقتصادی نابسامان دارد مطرح شد. کمیته استاندارد سازمان بین المللی کار در مورد وضعیت ایران گزارشی مبنی بر این وضعیت نابسامان و عدم پرداخت حقوق کارگران داده است. به گزارش ایلنا یکشنبه ۱۲ تیر، «طبق گزارش این اتحادیه های کارگری، وضعیت موجود در ایران نابسامان است و پرداختهای حقوق، از ۲ الی ۹ ماه و حتی تا ۲ سال هم طول کشیده است، همچنین این عدم پرداختها فقط منحصر به دستمزد نیست، بلکه متعلق به بیمه بیکاری و مستمري کارگران نیز بوده است.» در این گزارش آمده است که «۱۴۰۰ واحد تولیدی ایران وضعیت بحرانی دارند که اکثرا در صنعت نساجی بوده و حدود ۸۰ هزار کارگر در سطح کشور با عدم دریافت حقوق مواجهند.»

بیکاری و فقر، جسم و جان کارگران را تهدید می کند. در خیرگزاری کار روز شنبه ۲۵ تیر خبری در باره خودکشی یک کارگر آمده است. کارگر کارخانه شیشه سازی «میرال» که از ۵ ماه پیش تا کنون حقوق نگرفته بود بر اثر فشار صاحبخانه مبنی بر تخلیه خانه، اقدام به خودکشی کرد.

طبق آخرین داده های آماری رسانه های حکومتی، خط فقر در ایران در مناطق شهری، ۲۵۰ هزار تومان و در مناطق روستایی ۱۵۰ هزار تومان اعلام شد.